

Organiseret kaos på Oberons dæk i Skagen (til højre). John Andersen styrer med sikker hånd *Oberon*. På styrehuset er dykkerplanen noteret med en whiteboard marker (nedenfor).

Tekst og fotos: Peter Symes

Årets Skawtræf samlede dykkere fra hele landet, da Skawdyk igen stillede både klubhus og kutter til rådighed for et pinsestævne fuld af fællesskab, dykning, måltider og store naturoplevelser på Danmarks nordspids.

Det var egentlig et urgammelt ønske, der stod for at blive realiseret, da jeg i min trofaste gamle Mazda 323, lastet til bristepunktet med dykkergrej og andre pakkenelliker, tøffede afsted mod det nordenfjordske for at tage del i Skawtræf – et årligt dykkertræf på Danmarks nordspids, som jeg havde

Dykkerarrangement i Skagen

Skawtræf

Tekst: Peter Symes
Fotos: Peter Symes og John Andersen

hørt og læst om siden mine helt unge sportsdykkerdage i sen 80'erne, og som om noget fortjener betegnelsen legendarisk. Det var i hvert fald det 46. af slagsen. Men bedre sent end aldrig.

Selv køreturen tværs over det meste af kongeriget – fra Sjælland, med færge fra Odden til Aarhus efterfulgt af køreturen nordpå til Skagen – er en mindre

oplevelse i sig selv, som jeg også sætter pris på, da landskabet i begyndelsen af juni stod i sit friskeste grønne skrud, og mange blomster, herunder udstrakte bevoksninger med stærkt gul gyvel, lyste op, da vi kørte det sidste stykke langs kysten mellem Hirtshals og Skagen. Det er ofte, jeg tager mig selv i at tænke, at vi bor i et smukt land. Jeg

sætter i al fald pris på det.

Bortset fra den altid varierede udsigt var turen begivenhedsløs, og det var nemt at finde frem til Skawdyks rigtig fine klubhus, der ligger centralt i Skagen. Her meldte jeg min ankomst og blev budt hjerteligt velkommen. Det rummelige lokale har en bar i hjørnet og tre lange rækker med borde og stole,

hvor alle deltagerne på træffet fint kunne finde plads, hvilket udgjorde fine rammer for pinsetræffets gallamiddag.

Inkluderet i arrangementets pris var overnatning i sovesal på det nærliggende idrætscenter, Skagenshallen, der ligger blot et par minutters gang fra klubben. Jeg valgte dog ikke at benytte mig af det, men lejede i stedet

PETER SYMES

PETER SYMES

Med uret fra øverst til venstre: Alle er kittet op tjekket og klar til at hoppe i vandet. Der var en hel del deltagere med tekniske konfigurationer og nogle med rebreather. Der grilles foran klubhuset. Morgenmad i klubhuset. Sovesal i idrætscenter. Der var ingen bølger, men strømmen var noget strid. Alternativ overnatning – lej et sommerhus.

PETER SYMES

et sommerhus, som var en hel del mere bekvemt. Jeg har behov for at kunne trække mig lidt tilbage, når min kapacitet for samvær er opbrugt, og i øvrigt er jeg typen, der vil sove for mig selv. Men det er godt, at tilbuddet er der, så omkostningerne kan holdes nede på et, for de fleste, overkommeligt niveau.

Jeg havde lejet sommerhuset for en hel uge via en af de mange feriehusbureauer, idet der ikke var en større prisforskel end for bare at leje det de få dage, som Skawtræffet varede. Således kunne jeg også få set mig lidt om i området, inden jeg atter måtte vende næsen hjemover. Det skulle vise sig at være en rigtig god beslutning, for både Skagen by og den storslåede omkring-

liggende natur har meget at byde på.

Grill i gården

Foran klubhuset er der en mindre gårdsplads, hvor der bekvemt nok er sat borde og bænke op, således at man kan sidde ude i det gode vejr, hænge ud og snakke dykning eller bare møde nye mennesker. Det var hyggeligt og afslappende, og allerede her fik jeg stiftet et par nye bekendtskaber, der nok skal holde ved. Det var også her, der blev grillet i den helt store stil og snakket til godt ud på

PETER SYMES

den lyse aften. Grillmaden var med i arrangementets pris, og den var varieret med lidt for enhver smag og i øvrigt ganske udmærket.

Herudover var morgenmad, som blev serveret i klubhuset, også inkluderet i prisen. Morgenbordet var

alsidigt og med lidt for enhver smag. Jeg savnede blot min daglige morgen-cappuccino, men det er nok at sætte barren lidt højt. Ved morgenbordet kunne man også smøre madpakker til dagens dykkertur.

PETER SYMES

PETER SYMES

Dyk og dårligt sigt

De danske somre og især vejret kan være meget vekslende og uberegneligt. På årets Skawtræf havde vinden blæst kraftigt, meget ukarakteristisk, fra øst, der normalt er læsiden, og det satte desværre nogle begrænsninger for de planlagte aktiviteter. Blandt andet blev det første tjekdyk fra stranden udskudt. Men da det ellers var en pragtfuld dag og selskabet godt, skulle der meget mere til at ødelægge den gode stemning.

PETER SYMES

JOHN ANDERSEN

Oberon

Skawdyk har udstyret i orden. Perlen i samlingen af grej må ubestridt være kutteren *Oberon*, en fiskekutter fra 1938, der er blevet ombygget og udstyret efter alle kunstens regler, efter at Skawdyk overtog *Oberon* i 1980. Det fremgår

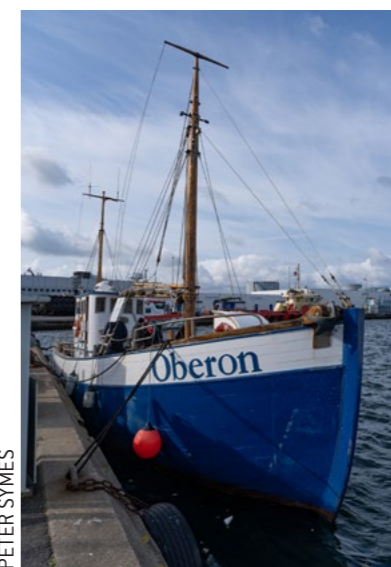
PETER SYMES

JOHN ANDERSEN

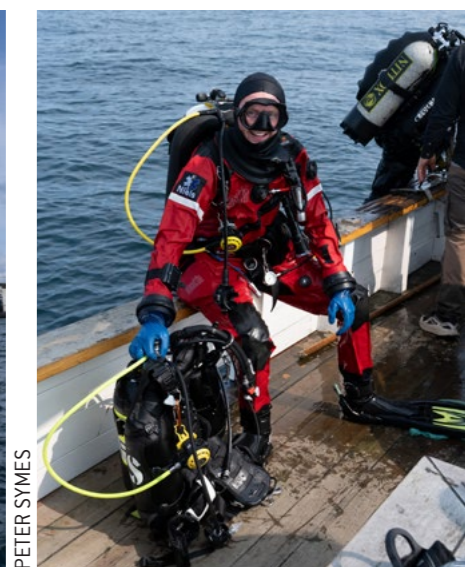
John Andersen filmer på vraget Syddjurs (til venstre). Medbragte madpakker nydes på *Oberons* dæk mellem dykkene (ovenfor). Torsk(?) med taskekrabbe (øverst til højre). Skawdyk råder også over en udmærket RIB, som gjorde *Oberon* selskab efter at have været på et andet dyk (til højre). Skawdyks fine dykkerskib *Oberon* ved kaj i Skagen (til højre i midten). Så er vi klar (helt til højre). Varieret liv på Herthas Flak (nederst til venstre).

PETER SYMES

PETER SYMES

PETER SYMES

i øvrigt af Skawdyks hjemmeside, at *Oberon* i 2003 blev erklæret bevaringsværdig af Skibsbevaringsfonden. Om det så er med alt det senere installerede udstyr, såsom kompressor, iltudstyr med videre, fremgår ikke, men det er næppe tilfældet eller relevant.

Det fremgår også, at der er plads til 16 overnattende passagerer, og at der ombord findes kabys, toilet, fryse-køleskab, 200 L ferskvandstank samt elmaskine, der leverer både almindelig strøm og kraft. Cutteren bruges mest til vrags- og naturdyk i området omkring Skagens Gren, men også til Sverige og Norge.

Både dykkerskibet, de ordnede forhold og den rolige rutine, hvormed dykkene blev afholdt på de ture, hvor jeg var ude med *Oberon*, gjorde udelukkende et godt og tillidsvækkende indtryk. Jeg kunne ikke se andet end, at der var betryggende

styr på tingene.

Man hoppede i vandet fra rælingen og kravlede ombord igen via en dykkerlejder. Der var flere af os, der havde dobbeltsæt, stageflasker og kameraudstyr, og det var ikke helt ubesværet at klatre op ad den lejder belæsset med alt det grej. Men så var det bare godt, at der også var en gummibåd i vandet, som kunne samle en op, og hvorfra man kunne række det tungere grej op til villige hænder på *Oberons* dæk. Det kom jeg til at gøre brug af.

Jeg bar på næsten 50 kg grej, ifølge min kuffertvægt, og det kunne godt mærkes, når jeg vendte tilbage til tyngdekraften over overfladen, og jeg skulle til at bestige en lejder med en hånd på kameragrejet. Det satte i hvert fald efterfølgende også yderligere skub i tankerne om at gå over til at bruge et mindre og dermed lettere flaskesæt fremover.

Dyk

Jeg vil ikke her gå ind på alle dyk, vi foretog, eller liste alle de fine dykkermuligheder, der ellers byder sig til. Hvad angår det sidste, er der simpelthen for mange og meget, jeg gerne vil prøve af. Men det siger sig selv, at med den vejrudsatte lokalitet og de sejlruter, der passerer lige forbi efter at have rundet Grenen, er området generøst strøet med vrags fra mange epoker. Det er til at blive helt misundelig over – men på den gode måde.

At bladere i ringbindene med dykkerlokaliteter, der ligger fremme til almen afbenyttelse i klubhuset, satte mange tanker og håb i gang om interessante lokaliteter, jeg gerne ville besøge en dag. Det er ikke bare lokale dyk, der er beskrevet i de mapper, men der er nok at tage af. Min udfordring er mest den, at for mig, der er bosat i København, slår jeg ikke lige et spontant smut omkring Skagen,

JOHN ANDERSEN

PETER SYMES

PETER SYMES

Fra venstre mod højre:
 Klar til indstigning fra *Oberons* ræling. Af en eller anden grund fik dette gode humør mig til at tænke på linjen, "Livet er ikke det værste man har", fra Benny Andersens og Povl Dissings Svantes lykkelige dag. Skawdyks RIB slutter sig til *Oberon* efter et dyk på en anden lokalitet, valgt efter interesse og kvalifikationer.

Fra venstre mod højre:
 Stemningen var god, og utilfredsheden havde trange kår, selvom sigt og strømforhold på dagens dyk lod noget tilbage at ønske. Hvem føler sig ikke velkommen, når man bliver mødt med sådanne smil fra Gry Bigum Munck og datter, der her ses styre baren i klubhuset? På pladsen foran klubhuset blev der chillt og chattet, spist kage – og dannet nye bekendtskaber efter dagens dyk.

PETER SYMES

PETER SYMES

PETER SYMES

PETER SYMES

PETER SYMES

PETER SYMES

PETER SYMES

Fra venstre mod højre:
 Pillerejer som snack mellem dykkene er ikke så ringe endda. Splask! – det gælder om at holde godt fast på masken, der her var lige ved at blive tabt. Lille bøje på stort hav blandt store skibe sætter i perspektiv, hvor små og svære at få øje på dykkere kan virke på åbent hav. Party-time! Alt er tjekket, og der er klar til afgang.

Vild brænding ved Grenen, hvor Skagerrak og Kattegat nærmest kolliderer (ovenfor). Gæsterne kan nyde en fantastisk udsigt over havet, mens de spiser på Restaurant De 2 Have (til højre). Glasskulptur i Restaurant De 2 Have (i midten). Gallamiddag i klubhuset med alt godt fra havet (nederst til venstre).

men jeg vender meget gerne tilbage, når lejligheden byder sig.

Vejret var som sagt fint de dage og mest solrigt. Der var dog en del vind, men havet var bemærkelsesværdigt fladt de dage, jeg var ude med *Oberon*, hvilket også fremgår af billederne i denne artikel.

En prominent del af landskabet udgjordes af den mængde større skibe, der lå for anker ud for Skagen. Jeg talte omkring 25, herunder en

del, der transporterede flydende naturgas, LNG, hvilket jeg antog var et udtryk for den volatile geopolitiske situation, hvor Vesten bestræber sig på at gøre sig uafhængig af russisk gas.

Der var

også en del af skibene, der fik foretaget diverse vedligehold og reparationer, mens de lå for anker og afventede yderligere. Jeg forstod, at der var en underskov af leverandører

og virksomheder i Skagen, som netop ydede sådanne serviceydelser. Det er i hvert fald en by, som på så mange måder er præget af og afhængig af fiskeri og skibsfart.

Det store fiskebord

Tilknytningen til fiskeriet var også tydelig, da der lørdag aften blev afholdt, hvad jeg kom til at tænke på som træffets gallamiddag – blot uden gallaskrud. Der var et festmåltid uden lige af frisk fisk og skaldyr og andet godt fra havet. Jeg kan ikke mindes, at jeg har fået det bedre og ikke friskere.

Det kan godt være, en eller anden Michelin-kok sydpå kan lave mere raffinerede og kunstneriske anretninger, men for mig var det overdådige og farverige måltid helt perfekt. De mange forskellige fisk, den røgede laks, jomfruhummerne og rejerne samt patéerne og salaterne var

På Restaurant De 2 Have: Ostemad, serveret på smørristet surdejsbrød, med klassisk Brie de Meaux, hjemmelavet solbærkompot, løg, friskrevet trøffel og bitre salater (til højre); Stjernes kud, pandestegt samt hvidvinspocheret rødspættefilet serveret på smørristet brød toppet med håndpillede rejer, syltet fennikel, tomatiseret mayonnaise og citron-creme (helt til højre); Hummerbisque, serveret med pocheret hvid fisk, syltede fennikel, dild-olie og friske urter (til højre i midten); Rabarberdessert, serveret med vaniljeis, nougatin og karamelliseret hvid chokolade (nederst til højre)

yderst delikate. Det var et højdepunkt i et ellers meget fornøjeligt pinsetræf.

Grenen

Danmarks nordspids, hvor Skagerrak og Kattegat mødes, eller rettere støder sammen, er i sig selv en naturlig attraktion. Hvor mange turistfotos og selfies, der i tidens løb er taget i vandkanten på den yderste spids, tør jeg ikke gisne om, men tallet må være astronomisk. Det er også et særligt syn, man ikke bør snyde sig selv for. Specielt ikke på en dag som den, vi var der, hvor det blæste en stiv pelikan.

PETER SYMES

PETER SYMES

PETER SYMES

PETER SYMES

PETER SYMES

Et galleri med malerier i Skagens Museum (ovenfor). Butikker langs gågaden i Skagen (øverst til venstre). Udsigt over Vesterhavet ved Gammel Skagen (øverst til højre). På Skagens Museum kan besøgende se mesterværker fra det 19. århundrede af Skagen-malerne, herunder malerier af P.S. Krøyer, Anna og Michael Ancher, Viggo Johansen, Christian Krohg og mange andre (i midten). *Sommeraften på Skagen Sønderstand*, et maleri af P.S. Krøyer (til højre). Ananassmoothie og salater på Café Knuth's i Skagen (helt til højre).

Havet ud for Grenen så ud, som om det kogte. Jeg mindes ikke at have set så vilde bølger, der så ud, som om de dansede på stedet. Det var på samme tid både et brutalt og betagende skue og endnu en påmindelse om, hvorfor så mange skibe gennem århundrederne har måttet overgive

sig til naturens voldsomme kræfter og er forlist i området.

Restaurant på Grenen

Efter at have fået en omgang sund motion på gåturen i klitterne ud til Grenen og tilbage valgte vi at forkæle os selv med frokost på Restaurant De

2 Have – et navn, der for en gangs skyld giver mening. Fra vores bord i den nydelige restaurant havde vi en fremragende udsigt til både Kattegat og Skagerrak.

Prislejet her er selvfølgelig højere end på et cafeteria eller fastfood joint, men kvaliteten var tilsvarende. Vi er

ingenlunde foodie-fanatikere, men vi forstår at sætte pris på et godt måltid og god kogekunst nu og da, og en gang imellem må man jo godt forkæle sig selv lidt, inden man vender hjem til den daglige trødemølle.

Skagens Museum

Et andet highlight, som ganske vist heller ikke havde noget med dykning at gøre, var besøget på Skagens Museum, hvor man finder den største samling af skagensmalernes kunstværker. Hvis man bare har den mindste interesse i kunst og danmarkshistorie, snyder man sig selv, hvis man ikke stikker hovedet indenfor.

Her kan man se de originale mesterværker af P.S. Krøyer, Anna og Michael Ancher, Holger Drachmann og andre samt lære mere om den kunstnerkoloni, der bosatte sig i Skagen i midten af 1800-tallet. Det er et behageligt og overskueligt museum, hvor man kan betragte de klassiske malerier i relativ ro og fred og uden det kaotiske mylder, man ofte møder på store museer ude i verden. Det var også en god måde at runde en uge i Skagen af.

Indtryk og tak

Til trods for at vind og vejr ikke var helt samarbejdsvillige, og antallet af dyk blev begrænset som følge heraf, var det alligevel en rigtig fin tur til Skagen, som jeg ser tilbage på med glæde. Den efterlod mig mange gode indtryk. Der skal også lyde en særlig og varm tak til Skawdyk for et godt og behageligt arrangement, som de mange frivillige tydeligvis har lagt megen tid og energi i – det kunne både ses og mærkes. Tak også for rigtig god modtagelse. Jeg deltager meget gerne igen en anden gang og kan kun anbefale andre at gøre det samme. ☑

PETER SYMES